

[Finansministeren.]

overskydende, efter at det nu har vist sig, hvor stort et Kurstab der bliver paa det indenlandske Statslaan, jeg skal have den Ære at fremsætte Forslag om, kunne anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden.

Ejsing: Selv om vi har Gæld nok, ja mere end nok — baade Staten og Kommunerne og private —, er vi jo alle enige om, at vi nu maa laane af Hensyn til den Ordning, der er truffet vedrørende Landmandsbanken, og det er endda et stort Laan, der skal optages, vel det største Laan, vi nogen Sinde har optaget paa een Gang. Jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget, og jeg ønsker at give Udtryk for min Anerkendelse i Anledning af den heldige Haand, den højtærede Finansminister har haft til at faa dette Laan paa saa gunstige Vilkaar. Det bliver jo fremhævet fra alle Sider, at det er usædvanlig gode Vilkaar, der er opnaaet.

Vi taler jo meget om, at vi er inde i en Krise, og om de haarde Kaar, der bydes os for Tiden, men der siges dog ogsaa nu fra adskillige Sider, at det lysner, at det er ved at gaa fremad, noget, som vi jo alle meget vilde ønske. Men jeg tror, at det var nok saa godt, om vi talte lidt mindre om den Krise, vi befinder os i, og arbejdede lidt mere paa at afbøde Krisens Virkninger. Jeg ved heller ikke, om vi sidder saa meget ringere i det, end man gør i de omliggende Lande, som jo ogsaa har deres store Vanskeligheder at kæmpe med. De gunstige Vilkaar, dette Laan stiftes paa, taler ret tydeligt om, at i hvert Fald Amerika ikke ser skeptisk paa vore Forhold, og at vort Omdømme paa det udenlandske Pengemarked er godt; man nærer ikke Tvivl om vort Lands økonomiske Bæreevne. Det er godt for os i et Tilfælde som dette, og det kan maaske ogsaa hjælpe til, at vi kommer til at se lidt lysere paa Stillingen, som den er for Tiden, eller som vi i alle Tilfælde mener, den er. Den Tilførsel af ny Kapital, der sker ved dette Laan, vil formodentlig ogsaa have en god Virkning til Fremme af vort Erhvervsliv, thi der tales saa meget om Mangel paa Kapital og om, at der kunde sættes mere i Gang, hvis vi havde mere Kapital.

At man har valgt 4½ pCt.s Typen, tror jeg er rigtigt, selv om vi ikke derigennem opnaar stort gunstigere Vilkaar end ved 5 pCt.s Typen, og den højtærede Finansminister oplyste jo ogsaa, at 4½ pCt.s Typen gav en lille Smule mindre

Udgift til Renter. Naar jeg anser det for heldigt, at vi har valgt denne Type, er det, fordi jeg ligesom den højtærede Finansminister mener, at det maaske kan have nogen stimulerende Indvirkning paa de Bestræbelser, der fra mange Sider udfoldes for en Nedsættelse af den stedlige Rente, og en Rentelettelse vil selvsagt have en gavnlig Indflydelse paa Næringslivet. Den Udsigt, der er til en hurtigere Afbetaling paa Statsgælden — det kan gerne være, det ikke gaar saa meget hurtigt, men man kan dog have Haab derom, og jeg haaber, det ikke bliver ved Udsigterne —, hilser jeg med Glæde, hvilket vel nok alle gør, især alle vi, der har Betæneligheder ved den stadige Laanen, vi er inde i paa alle Omraader.

Jeg kan med disse Ord paa det bedste anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling og Vedtagelse.

Lewinsky: Det foreliggende Lovforslag maa jo betragtes som et Tillæg til den Lov om Landmandsbankens Ordning, som i Gaar saa godt som enstemmigt blev vedtaget her i Tinget. Jeg kan slutte mig til den ærede Ordfører for Venstres (Ejsing) Ønske om, at den Rentefod, som Laanet lyder paa: 4½ pCt., maa faa en gunstig Indflydelse paa Rentefoden her i Landet, idet der sikkert ikke er noget, der i højere Grad virker tyngende paa vort Erhvervsliv end den høje Rentefod, og det saavel paa Landet som i Byerne. Hvis Loven kunde faa nogen Virkning i den Retning, vilde vi kun hilse det med Glæde. I øvrigt kan jeg anbefale Lovforslaget, som det foreligger.

Schovelin: Jeg kan ligeledes paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til Vedtagelse. Det er jo ganske rigtigt, som den højtærede Finansminister har sagt, at den opnaaede Kurs er — jeg tør vel sige: overraskende — god. Jeg vil dog advare mod, at man lægger ind i det en Dom fra Udlandets Side om, at der skulde herske en første Klasses Sundhed i dansk Erhvervsliv. Vi Danske er lidt tilbøjelige til, saa snart der møder os en Smule gunstig Bør udefra, at lægge mere Mærke til dette og tillægge det en større Betydning, end det maaske ofte i og for sig er værd. I alle Tilfælde bør denne Anerkendelse sikkert ikke benyttes som Sovepude, saaledes at vi for Alvor tror, der ikke skulde være store Brøst i vort Erhvervsliv at rette. En saadan høj Kurs angaar jo i første Række